

4. Бароуз А.К. Демодектоз собак. Резистентні рецидивуючі випадки демодектозу. Ветеринарна практика. 2009. № 7. С. 20–23.
5. Федорович В.Л. Нові дані та сучасні методи лікування демодектозу собак. Міжнар. комісія, 2017. 50 с.
6. Моріелло К. Лікування демодектозу у собак і котів. Ветеринарна практика. 2011. № 7. С. 12–14.

УДК: 619:616:615.28:636

САМУСЕНКО О.В., магістрант

Науковий керівник – **ШАГАНЕНКО Р.В.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

parazutologiya@ukr.net

ЛІКУВАННЯ КОТІВ ЗА ОТОДЕКТОЗУ

У тезах висвітлено вплив комплексного препарату «Оридерміл» на перебіг отодектозу у котів. На основі клінічного огляду тварин та мікроскопічного дослідження зішкрібів із вушних раковин, встановлено, що використання даного препарату має 100 % терапевтичний ефект уже на 7-у добу лікування.

Ключові слова: коти, отодектоз, лікування, оридерміл.

Отодектоз котів – паразитарне захворювання, збудником якого є кліщ – *Otodectes cynotis*, що паразитує на внутрішній поверхні шкіри вушної раковини, зовнішньому слуховому проході. Дане захворювання супроводжується свербіжем, неспокоєм тварини, утворенням чорно-коричневих кірок у вушній раковині, розвитком запалення, болючістю. При розчісуванні вух кігтями швидко розвивається патогенна мікрофлора, яка ускладнює перебіг захворювання. При скупченні в одному вусі великої кількості ексудату тварина нерідко нахилиє голову на уражену сторону. У важких випадках можливе таке небезпечне ускладнення, як прорив барабанної перетинки. Тварина відмовляється від їжі, з'являється лихоманка. Якщо запалення поширюється на середнє вухо і оболонку головного мозку, розвивається судомний синдром. Таке ускладнення отодектозу може привести до летального результату [1. С. 71-73].

Отодектоз має широке розповсюдження серед дрібних домашніх тварин у всіх країнах світу. В Україні ураженість котів становить 41,6 %. Собак – 37,9 % [2, с. 1]. Поширенню захворювання сприяють зростання контакту між тваринами, антисанітарний стан місць вихову тварин, збільшення бездомних котів і собак, які, зачасти, є насіями та джерелом поширення інвазії.

Для лікування котів та собак за отодектозу існує велика кількість препаратів, однак, вони не завжди дають бажаний ефект. Тому, актуальним є пошук нових схем застосування лікарських засобів [3, с. 71].

Метою нашої роботи було вивчити особливості перебігу, діагностики та лікування котів за отодектозу.

Об'єктом дослідження були коти хворі на отодектоз.

Діагностику отодектозу проводити комплексно на основі клінічних ознак та результатами мікроскопії вушних зішкрібів відібраних від хворих тварин.

Лікування хворих котів проходило за наступним алгоритмом:

1. Усунення запалення (у випадку ускладнення перебігу отодектозу вторинною флорою), болю та свербіжу;
2. Очищення, призначення акарицидних препаратів, профілактика повторного зараження і поширення збудника.

У своїй роботі, лікування котів хворих отодектозом (n=8) проводили використовуючи препарат «Оридерміл». Вибір даного препарату обґрунтований на основі його здатності до виконання вище зазначених пунктів алгоритму лікування. «Оридерміл» - є препаратом комплексного впливу, що здатний забезпечувати протизапальну, антимікробну,

протигрибкову та акарицидну дію. Широкий, комплексний арсенал дії оридермілу забезпечують діючі речовини, що входять у його склад:

- неоміцину сульфат зумовлює бактеріостатичну дію щодо gr^+ та gr^- бактерій;
- триамцинолон ацетонід та лідокаїн зумовлюють знеболюючу та протизапальну дію;
- ністатин володіє протигрибковою дією;
- перметрин забезпечує протипаразитарну акарицидну дію.

Перед застосуванням препарату обов'язково проводили гігієнічну обробку вушної раковини і зовнішнього слухового проходу, використовуючи розчин «Аурікап». Після цього, у вухний канал вводили 1 краплю препарату та обережно масажували основу вуха, не даючи можливості тварині витрусити препарат. Оридерміл застосовували 1 раз на добу, з інтервалом 1 день, протягом 7 днів та одноразово через 10 діб.

Ступінь ураження (інтенсивність інвазії) визначали за загальною кількістю кліщів в одному зішкрібку. Тому, тварин для лікування підбирали за принципом аналогів із врахуванням клінічних ознак, віку, та інтенсивністю інвазії.

За мікроскопії зішкрібків дослідних котів інтенсивність ураження мала середній ступінь при якому виявляти від 10 до 20 особин кліща. Тварини були віком від 2-х до 6-и років та мали характерні для отодектозу ознаки: наявність чорно-коричневої маси та кірок у вусі, болючість, тривожність, постійне тертя вух лапою, трясіння головою.

Контроль лікування проводили на 7-у та 14-у добу. На 7-у добу лікування котів за мікроскопії вухного вмістимого кліщів *Otodectes cynotis* та їх яєць не виявляли. За клінічного огляду, шкіра вухних раковин була чистою, тварини були спокійнішими та не намагалися “бити” кінцівкою по вусі.

На 14-у добу лікування за мікроскопічного дослідження зішкрібків та клінічного огляду тварини були здоровими.

Таким чином, запропонований для лікування котів за отодектозу препарат «Оридерміл» за рахунок широкого впливу дії забезпечує 100% терапевтичний ефект.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Маслова Е.Н. Клиническая картина отодектоза собак и кошек. Современные проблемы науки и образования. 2015. № 2. С. 71–79.

2. Гальчинська О.К., Козловська А.В. Отодектоз котів: сучасні підходи у діагностиці та лікуванні. Наукові доповіді Національного університету біоресурсів і природокористування України. 2015. № 6. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nd_2015_6_17

3. Манжос О.Ф., Лавріненко І.В. Особливості клінічного перебігу отодектозу домашніх м'ясоїдних. Вісник Білоцерківського державного аграрного університету: Зб. наук. праць. 2009. Вип. 60. Ч.2. С. 71–73.

УДК: 619:636.4:616.995.132:616.078

ТИЩИК Т. О., магістрант

Науковий керівник – **ДУБОВА О. А.**, канд. вет. наук

Поліський національний університет

oxdubova@gmail.com

КЛІНІЧНІ ОЗНАКИ ТА ЛАБОРАТОРНІ ПОКАЗНИКИ СВИНЕЙ ЗА МЕТАСТРОНГІЛЬОЗУ

Вивчено клінічні ознаки та лабораторні показники за метастронгільозу свиней. Гельмінтоз частіше реєструвався в віковій групі поросят 6–10 міс. Клінічні ознаки характеризують ураження респіраторної системи. Коефіцієнт захворювання 0,31. Лабораторні показники визначають системну запальну відповідь на вплив збудника, пригнічення неспецифічного імунітету.

Ключові слова: метастронгільоз, лейкоформула, системна запальна відповідь, пригнічення імунітету, алергізація

Гельмінтозні захворювання наносять свинарству великих збитків. Це зумовлене тим, що гельмінтози широко розповсюджені і можуть викликати велику смертність поросят. Вони також сприяють смертності і за других захворювань [1–3].